

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 85 - 2012

Innehåll

Glad vår!	3
Från höst till höst	4
Läroverket i Nyköping 1945-1952	7
Något litet om nationskvarteret	16
Från vår till vår	23
Nationens ekonomi år 2011	33
Nationens ämbetsmän, nämnder och föreningar	36
Innehållsregister Majhälsningar 2003 - 2012	42

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992, 2002 och 2012.

Majhälsningen distribueras genom
Södermanlands-Nerikes nation
S:t Olofsgatan 16
753 12 Uppsala
Tel. 018-15 40 60
Fax. 018-15 40 64
E-post: sekr@snerikes.se

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Hans Franzén

Ledamöter

Daniel Bedarvik
Marita Bildt
Magnus Danielson
Johan Graffman
Erik Strömberg
Jesper Tiberg

Inspektör

Johan Åqvist

Skattmästare

Martin Fors

Förste kurator

Ella Stensson

Redaktörer

Eva Skarp
Mikael J. Zaar

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla landsmän och landsmaninnor samt andra intresserade och gynnare av nationen. Detta betyder, kära Södermland-Neriking, att Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att bli medlemmar i vår förening. Föreningens bankgiro-nummer är 5613-0032. Medlemsavgiften är 90 kr för årsbetalande och 500 kr för ständigt medlemskap.

Glad vår!

Seniorer, juniorer, landsmaninnor och landsmän, årets Majhälsning genomsyras av de förändringens vindar som susat runt Jaktslottet det senaste året. De mer luttrade av oss tror kanske nu att det rör sig om en ny klubbverksamhet eller att puben har fått nya tavlor på väggarna. Men denna gång kan man nog säga att förändringarna är av den art att till och med de mest hårdnackade överliggarna inte riktigt kommer att känna igen sig.

Gunnar Redelius tar oss tillbaka sin skoltids Nyköping och visar på att det även här har skett stora förändringar.

Intendent Peter Forsgren guidar oss runt i nationskvarteret och berättar om de omfattande renoveringsarbeten som genomförts. Nationskvarteret har förändrats både till det yttre och inre.

Förste och andre kurator redogör för det gånga årets aktiviteter och händelser, varar en av de största är kuratorsexpeditionens flytt till nya marker.

Även för Majhälsningens del är det dags för en mindre förändring, om än en återkommande sådan. Det har gått 10 år sedan den ene av oss klev på som redaktör för Majhälsningen (den andra anslöt fem år senare). Det är dags för nya krafter att ta över rodret och föra traditionen vidare. Vi tackar för oss och önskar våra efterträdare lycka till!

Eva Skarp och Mikael J. Zaar
Redaktörer

Från höst till höst

av Seniorföreningens ordförande Hans Franzén

När vi i den nya styrelsen tillträdde i oktober 2010 drog vi upp några huvuddrag i den vision vi skulle arbeta efter de kommande åren.

Vi vill att Seniorföreningen ska bidra till en ökad koppling mellan näringsliv och Nation. Med en koppling mellan näringsliv och studenter kan vi ge medlem-

skapet i Snerikes ett mervärde.

Vi vill att fler ska bli medlemmar i Seniorföreningen och fler medlemmar ska delta i Höstgasquen, som trots allt är vårt huvudsakliga projekt.

Det var stora planer och nu är det hög tid att titta tillbaka på den första etappen. Hur har det då

Hill Saldeen och Hans Franzén på trappmarsch i Jaktslottet.

gått egentligen? Vart är vi på väg?

Mentorsprojektet rullade igång

Mentorsprojektet rullade igång tämligen omgående och centralfigurerna var Jussi Nyman (1Q 77-78) och dåvarande 1Q Alexander Ledin. Ett banbrytande arbete inleddes och omedelbart insåg vi att ”timingen” nu var helt rätt.

En honorärkommitté bildades för att ge projektet tyngd, öppna dörrar till företagen och givetvis också ge goda råd. Ett inledande event hölls under februari, då projektet presenterades i en nära fullsatt Nationssal. En kanonstart och tonen var satt.

Under våren

På agendan vid vårens styrelsemöten var en av de stora frågorna: Hur ska vi kunna få kontakt med blivande medlemmar och säkerställa att höstens möte ska bli riktigt välbesökt. Vi beslöt oss för att satsa digitalt och göra postala medlemsutskick endast till hedersledamöter och några få till. Vi jobbade hårt med att utnyttja de mejllistor som många av oss besitter med adresser till våra ”manliga och kvinnliga nätverk” med anknytning till Nationen. Följden blev att antalet mejl-

adresser till såväl nuvarande som blivande medlemmar har ökat rejält. Med det som bas kunde vi jobba hårt med information och bearbetning till en ringa, eller snarare ingen kostnad! Magnus Danielsson har gjort ett storverk och skapat en bas vi har mycket glädje och nytta av.

Vi kommer att jobba vidare på rekryteringsmetodik och visionen är att alla nationsmedlemmar, även efter den aktiva tiden, ska få en fortsatt kontakt med nyhetsbrev från Nationen med automatik. Där ska det vara enkelt att när man vill, enkelt betala en medlemsavgift till Seniorföreningen och därmed t.ex. få Aktuellt och inbjudningar till arrangemang m.m.

Under våren arbetade Alex, Jussi och många fler i olika åldrar hårt med att sätta form på Mentorsprojektet. Under sommaren stod det klart att Alex skulle lämna Uppsala för ett praktikjobb på UD. Då tog Malin Andren och Karin Mo över och gjorde ett fantastiskt jobb med planering för ett näringslivsarrangemang av högsta kvalitet på senhösten – det som kom att kallas Snerikes Aka-

деми. Jag återkommer till det.

Höstgasque

Den 8:e oktober var det dags för årsmöte och Höstgasque, ja det är så Seniorföreningens höstfest heter numera. Det signalerar att det är en av Nationens ordinarie gasquer, snarare än en träff för gamla stötar som vill minnas hur det var förr. Det kan vi ju göra ändå, men det blir extra roligt om det är en bredd på åldern bland deltagarna. Från 20 till 90! Nu var det inte så väldigt många 20-åringar som fick plats, då Festsal och Kommittérum blev fullsatta och vi till och med var tvungna att upprätta en reservlista för de som anmälde sig sent. Vi hade en fantastisk kväll och jag är övertygad om att de flesta som var med kommer igen i höst!

Mentorsprojektet - Snerikes Akademi

Det första evenemanget gick av stapeln i november och blev en braksuccé. Snerikes Akademi blev en välbesökt träff där Nationsmedlemmar fick möta företrädare (de flesta gamla Snärkingar förstås) för Swedbank, UD och Novare. Det blev en helt fantastisk kväll och jag tror att

alla förstod att det här är något vi ska fortsätta med och utveckla vidare i olika former. Det ska bli en institution!

Nu är vi på gång!

Ja, Seniorföreningen är verkligen på gång nu och vi hoppas att detta bara är början på en långsiktig trend. Tänk så roligt vi kan ha och tänk vilket härligt nätverk vi får på köpet. Till nytta och nöje. En extra dimension är möjligheterna att knyta kontakter mellan de aktiva Nationsmedlemmarna och oss som redan är ute i näringslivet. Vi kan hjälpa till att skapa ett mervärde för medlemskap i just Snerike!

Hans Franzén
Seniorföreningens ordförande

Läroverket i Nyköping 1945-1952

av Gunnar Redelius

Stadens pärla

Det finns ingen skolbyggnad som har ett så vackert läge som läroverket i Nyköping, ett drömläge mitt i staden strax intill ån. Här byggdes lärdomens och kunskapens borg. Vilken vacker tanke, läroverket som kunskapens tempel på stadens vackraste plats! Här ska de unga fostras, de som en gång ska få ledande positioner i samhället! Eleverna och deras lärare ska ha en värdig byggnad, så var det tänkt. Det officiella namnet var Nyköpings Högre Allmänna Läroverk, förkortat Läro-verket, ett ganska märkvärdigt ord om man jämför med Livsmedels-verket eller Konsumentverket.

Exteriören är oförändrad

Arkitekturen har sina paralleller i Stockholms skolor, Norra Real, Norra Latin och Södra Latin, Katedralskolan i Uppsala m.fl. Det låg i tiden att manifesteras funktionen, att göra någon form av monumentalbyggnad. Museum, teater,

rådhus m.m. måste ha ett respektgivande yttre, gärna med en hög yttertrappa som markering av byggnadens höga status. Nordiska Museet i Stockholm är ett lysande exempel. Läroverket i Nyköping är en pärla som ligger på en bricka och denna pärla speglar sig i ån som glider förbi.

Huset byggdes för gymnasiet, en 4-årig utbildning som skulle leda fram till studentexamen. Det fanns fyra klassrum för latinlinjen och fyra för reallinjen. Högst upp fanns lärosalar för fysik och kemi. Mitt i huset låg lärarrummet och hur det såg ut där hade eleverna ingen aning om. I aulan samlades alla för daglig morgonbön, psalmsång och några manande ord av rektor eller en kristendoms lärare. För ett par år sedan träffade jag en man som tagit studenten i början av 1940-talet. Han berättade att när eleverna rusade in i aulan till morgonbön stod rektor Ragnar Gullstarnd vid dörren och kontrollerade att alla

hade en psalmbok med sig.

Första skoldagen cyklade jag efter min bror in på skolgården genom öppningen i järnstaketet. Min bror var redan elev på skolan och han blev stoppad av adjunkt Sture Thorin (fysik och matte) som anmärkte på att vi cyklade tvärs över trottoaren. Ett oskick! Thorin pekade på mig och frågade, är det där din bror? Ett jakande svar gjorde att jag var medbrottsling.

Klassföreståndare Håkansson

Mitt första klassrum i realskolan var ett litet vindsrum i gymnasitikhuset. Klassföreståndare var

adjunkt Håkansson som undervisade i kristendom. Han var en ganska kort man med stor berättartalang, dock inte i fråga om kristendom. Av någon anledning hade han öknamnet Kasper. Han hade upplevt den stora inflationen i Tyskland efter första världskriget och han hade sett ett postpaket som var fullklistrat med frimärken. Inte nog med det. Paketet hade en vidhängande lapp med ytterligare ett antal frimärken som porto. Paketets yta räckte inte till för frankering.

Före 1940 var katolska kyrkan ett tämligen okänt fenomen i Sverige.

Ån i dag är byggnaden en institution för lärande; högstadieskolan Nicolaiskolan.

Kasper berättade att några jesuiter hade kommit till Sverige och de konstaterade att deras orden hade ett starkt grepp om kommunikationerna. Det stod SJ (Societas Jesu) på järnvägsvagnarna och inte nog med det. Vid stationerna kunde man läsa Gods Expedition. Kasper var en underhållande figur och han var inte särskilt krävande. Som klassföreståndare konstaterade han att jag fått en anmärkning inskriven i klassboken och det var ganska ovanligt. Där stod antecknat Odygd. Jag hade skjutit en

gummisnodd över klassrummet och den råkade hamna på katedern framför en kvinnlig lärare.

Lektor Ljungvik i tyska

Lärare i tyska var Herman Ljungvik, en liten tunn herre som egentligen var lektor i latin och grekiska. Han hade disputerat i nytestamentlig grekiska och skrivit sin avhandling på tyska, de lutheriska teologernas språk. Han hade tillbringat sin barndoms somrar i Tyskland under mellankrigstiden och han talade språket hyggligt,

Lärarrummets dörr på glänt.

men några talövningar förekom inte. Ljungvik visste hur språket skulle låta och han undervisade klassen i en mening med stor emfas – Der Vater schenkte seine Tochter eine Puppe, und die Mutter ihr ein neues Kleid (fadern gav sin dotter en docka och modern henne en ny klänning). Undervisningen bestod av grammatik och läsning ur någon läsebok som handlade om hur man skriver brev till Onkel Otto och liknande ämnen. Vår klass var den sista som hade tyska som första främmande språk. Följande år var det engelska.

Lektor Hofstrand i engelska

Nästan alla lärarna hade öknamn. Lektor Hofstrand var lärare i engelska. Han var disputerad lektor och kallades av någon anledning för Smygen. Han var storrökare med en intensiv lukt av tobak. På grund av tobaken harklade han sig och hostade ofta. Han var liten till växten och hade alltid välpressad kostym med väst och välputsade bruna kängor av engelsk modell, boots. Skoputsen blev mycket tydlig när han satt på katederbordet och dinglade med benen inför klassen. Han var mycket metodisk i sin undervisning. Varje lektion inleddes med regelrätta förhör på läxan, och det skapade respekt.

Ossian Ericsson i svenska

Märkvärdigt nog hade jag samma lärare i svenska under sju år. Det var Ossian Ericsson. Han kallades allmänt Håle p.g.a. intensiv undervisning i omljud. Ord med rd utalas med l. Den hårde blir hin håle, färdknäpp blir fälknäpp, osv. Hans kähästar var kommatering och versmått. År efter år tjtade han om jamber, trokéer och daktyler. Hans kommateringsregler kunde man få köpa på rektorsexpeditionen för 10 öre. Håle var egentligen latinlärare och ryktet gick att han gjorde mycket konstiga översättningar. Han berättade samma historier under sju år och malisen menade att han viftade med tårna när man skulle skratta. Mellan lektionerna talade han ofta med hög röst. Eleverna måste fostras. Varje lärare har till uppgift att inpränta kunskaper och gott uppförande, mores.

Håles kommateringsdille firade triumfer när han citerade den gamle latinlektorns meningsbyggnad – Om dig Pettersson, har jag, då du, då jag, till följd av en nys iråkad snuva, fått en nysning, brast i skratt, fått en högst ofördelaktig uppfattning. – På en skrivning i aulan gick Håle omkring som vakt. Jag satt och slog i mitt lexikon, tog

mod till mig och frågade – Vad betyder nn? – Håle sade liksom i förtroende – nescio nomen, jag vet icke namnet. – Det kändes ganska bra med det samarbetet över gränserna.

Lärare i tyska och engelska

Sten Lindgren undervisade i engelska och tyska. Han kallades Ärtan. Det blev alltid ett väldigt liv i klassrummet så snart han visade sig. Jag antecknade en del i min tyska läsebok. Ärtan försökte minska oron i klassen med ständiga tillrop men det blev bara värre, och det blev inte bättre av att han skrek på tyska – Maul halten (håll käften)! – Inga bålrollningar! Man skulle inte böja sig åt sidan mot en bänkkamrat. En av flickorna frågade – Magistern, kan vi få sjunga några tyska sånger? – Nej, vi har viktigare saker att syssla med än att sitta och lalla! – Babbla inte, håll tyst! – Jag kommer ner ett tu tre och sitter på bänkarna och håller i öronen! – Håll käft där nere! Vem är det som sitter och pratar? Är det nå'n som har mundiarré? – Sitt inte där och slafs! Har ni inte lärt er att vara tysta i församlingen? – Sluta med det där dumma pratet, ta ner hand, det lönar sig inte (att räcka upp handen för att ställa frågor)! – Presens, imperfekt, indikativ! – Håll

mun! Förbannade idioter! Sitta och skriva så där! – Det är inte meningen att hela klassen ska sitta och slamsa med när jag talar till henne! Ni sitter inte här för att slamsa och göra som ni vill! – Låt bli det där! Jag är varken blind eller döv! – Det behövs starka ord och hårda slag för att det ska bita på somliga, så sitter den där lunsan och ser dum ut! – Förbaskade jänta! – Sluta upp med det där slafset! Ska det vara war eller waren? – Sitt rätt! – Sånt där samlar minuspöäng! – Prata inte mitt i allrihop! – Käkskrammel!

Märkvärdigt nog blev man ganska van vid dessa ordfyverkerier. Ingen orkade bry sig. Ärtan kunde inte få elevernas uppmärksamhet. Ingen förstod vad han sade eller ville. Egentligen en ganska sorglig historia! Från en engelsk lektion i realskolan minns jag att Ärtan sa – Barbro Dahlströms skrivning är en awfully mess (en fruktansvärd soppa). – Ganska märkvärdigt att pricka en elev inför hela klassen.

Kunskapens väg mot studentexamen

Kemiläraren hette Helge Ericsson men han kallades Gandhi eftersom han var väldigt lik den indiske vishetsläraren. Gandhi begärde att

en elev skulle beskriva ett kemiskt experiment och när han hörde dennes stapplande försök sade han med gnällig röst – Så kaaan man göra men så gööör man inte! – Teckningsläraren hette Edoff och han kallades Kladdoff. Gymnastikläraren kapten Pählman kallades kapar'n. Han var förmodligen kapten i reserven vid något regemente. Musikläraren Åke Kullnes fick heta Noak eftersom han var född Noachsson. Det var ett fruktansvärt liv på lektionerna beroende på magisterns explosiva vredesutbrott. En

gång vikarierade hans hustru och det var samma höga ljudnivå som vanligt i musiksalen. Hon kände min familj och efter lektionen gick hon fram till mig, ganska chockad, och frågade – Är det alltid ett sånt här oväsen?

En biologilärare kallades av någon anledning Fabian. Han var en liten man med tjocka glasögon och utstående öron. Egendomligt nog hade han bra kontakt med eleverna och han njöt ofantligt av det falska ryktet att han hade varit strids-

Utsikten ner mot Nyköpingsån.

flygare under andra världskriget. En elev ville ha klart besked och frågade – Är det sant att Magistern varit stridsflygare? – Fabian svarade inte, han bara log instämmande.

Lektor Lindhagen undervisade i kristendom och filosofi. Vi begrep att han var en mycket lärd man. Då och då gick han fram till svarta tavlan och skrev några ord på grekiska eller hebreiska. Han hade disputerat på begreppet Herrens tjänare i Gamla Testamentet. Lektor Lindhagen var en prydlig representant för den gamla lärdomsskolan.

Carl Alstermark undervisade i historia och han hade licentiatexamen i latin, dvs. han var nästan lektor. Han poängterade att han var licentiat Alstermark och att historia var det viktigaste ämnet. Han hade mycket eleganta manér och fick ett öknamn därefter. Vid vissa tillfällen satte han händerna i kavajuppslagen och spände ut kavajen så att man såg ett antal pennor i innerfickan. Emanuel Svenberg var en riktig lektor, dvs. disputerad doktor, och det fanns inte så många av den sorten. Han kallades följaktligen lektor Svenberg. En man av den digniteten fick inte något öknamn.

I tredje ring hade vi honom i både latin, grekiska och franska och det blev ganska många timmar i veckan. Svenberg insåg att eleverna kunde bli ganska trötta på honom och han ställde frågan på en lektion. Vi svarade artigt Mja! Han var alltid vänlig och korrekt, alltid med handknuten fluga under hakan. Han talade ofta franska på lektionerna och jag minns fortfarande en personlig fråga – Vous avez dormi, monsieur? (Har ni sovit, unge man) Lektor Svenberg var en god sångare, tenor eller baryton, och jag kan fortfarande höra hans röst när han sjöng Panis angelicus från läktaren i Nikolaikyrkan.

Studentexamen, censor Erik Wellander

Censor är det latinska ordet för en person som granskar. Censorerna hade till uppgift att granska studenternas kunskaper. Var de mogna för högre studier vid universitetet? Studentexamen kallades också för mogenhetsexamen, ett fullständigt omöjligt ord i vår tid. En av censorerna i studentexamen 1952 var professor Erik Wellander, född i Nyköping 1884. För jämt femtio år sedan, 1902, hade han själv tagit studenten i Nyköping. I ämnet svenska tog han över förhöret och det var ganska ovanligt

på den tiden. Håle såg snopen ut. Som gammal germanist, professor i tyska, var Erik Wellander intresserad av tyska språkets inflytande på svenskan och han ville gärna ha ett exempel. Jag drog till med den gamla passionspsalmen "Vår synd du haver dragit"... Censor blev nöjd.

Studentexamen vid den här avlägsna tiden kunde sluta på två sätt. Antingen blev man godkänd eller också fick man smyga ut bakvägen och gå miste om blommor och hyllningar. Så var den grymma teorin, men den blev sällan tillämpad. Praktiken var mera människovänlig. Efter studentexamen låg vägen rak mot värnplikstjänstgöringen i Strängnäs och universitetet i Uppsala.

Gamla normer och former

När jag ser läroverket i backspegeln efter 60 år kan jag konstatera att allt var format av normer och värderingar från 1800-talet, ganska upphöjt och högtidligt. Varje skoldag började med morgonbön i aulan och då gällde det att inte komma för sent. Omedelbart efter ringningen smällde vaktmästaren igen dörren. För sen ankomst var lika med anmärkning. Lärarna hade en kunskapsnivå som låg

långt över elevernas förstånd. Landshövdingen överlämnade premium till några välartade elever vid vårterminens slut, och ibland framträdde biskopen som en dekorationsfigur vid avslutningen i aulan. Biskopen i Strängnäs var, eforus, undervisningens högste beskyddare. En latinsk hexameter från 1600-talet passar in i det här sammanhanget. *Tempora mutantur, nos et mutamur in illis* (tiderna förändras och vi med dem).

Landet och staden

Med ett par undantag var jag en medelmåtta i skolan. Jag tillhörde folket från landet, jag var en lantis, och jag var inte ensam i den rollen. Ganska många ungdomar åkte med skolbuss in till Nyköping. Vi var ett särskilt gäng som var befriade från den obligatoriska morgonbönen, och det var väl en rimlig kompensation för det tidsödande bussåkandet. Ungdomarna från min trakt åkte med bussar som gick åt tre olika håll, Malmköping, Bettna och Ripsa. Vi blev väl bekanta med chaufförerna Gustafsson, Lönn, Carlsson och Spångberg. Alla kände alla.

Varje morgon kom bussen på ett visst klockslag och om det inte fanns någon ute vid vägen framför

vårt hus så väntade chauffören en stund på den försenade eleven. Jag hade som vana att borsta skorna strax innan jag skulle gå ut till bussen och det irriterade alltid min syster. – Hon skrek ilsket – Du måste skynda dig, jag håller inte bussen! – På vägen in till sta'n läste man förmiddagens läxor och på frukostrasten läste man resten. Min flitiga tvillingsyster gick i samma klass. På kvällarna hemma övade jag på fiolen och därefter gick jag in till henne och bad om hjälp med latinläxan. I regel hade hon redan gjort översättningen.

Efter skoldagens slut tog skolornorna plats i den kalla bussen, oftast ”trebussen” som gick till Malmköping. Bussarna drevs med gengas de första åren efter kriget, och det var ett ständigt mockande i grytan. Bussförare Gustafsson var alltid mer eller mindre irriterad. Bussen var fullsatt, och strax innan den skulle avgå kom ett antal bud med paket. Den ena springschasen efter den andra knackade på den stängda bussdörren och Gustafsson blev allt mer irriterad. Bussen blev försenad och de sista buden fick en rejäl utskällning. Till sist stängde chauffören dörren med ett ilsket ryck i en spak som hängde i taket. Struntdetaljer, men man minns

dem, eftersom proceduren ständigt upprepades.

Några reflexioner

Vad är det som gör att man i minnet återvänder till den här skoltiden? Var det en svår tid eller en lycklig tid? Vad betydde de här åren för mitt senare liv? Mycket vatten har runnit under broarna sen dess, och efter ett långt liv borde man kanske se skolären i Nyköping som en marginell historia, ett antal diffusa och fragmentariska minnen.

Jag ser det så här. Under tonåren är man en mycket formbar människa. Man tar starka intryck. Känslor, tankar och kunskaper virvlar runt som klädesplagg i en upphettad torktumlare. Vid studentexamen öppnas luckan, varm luft strömmar ut och där ligger paltorna som separata delar men ändå en helhet. Sen blir det mesta strukturerat. Man hittar en form. Det verkliga livet börjar.

Något litet om nationskvarteret

av Intendent Peter Forsgren

Om man fördjupar sig lite grann i äldre Majhälsningar, vilket en anmodad majhälsningsskribent gärna gör om inte annat för inspirationens skull, så kan man förstås läsa det ena, förstå det andra och inse det tredje, nämligen att allt är sig likt fast bara lite annorlunda uttryckt och det mesta beroende på vilken årgång man för tillfället ögnar igenom. Glädjen över de ständigt stigande medlemstalen, bekymren över var dessa medlemmar skall bo, nationshusets litenhet i förhållande till verksamhetens kommande behov och Södermanland-Nerikingens förmoda att alltid hitta glädjen även i det lilla.

Ett annars ofta förekommande spörsmål (i princip ända sedan den första Majhälsningen 1928), är själva nationskvarteret, dess byggnader och atmosfär. Som nationens Intendent är det förstås ett ämne jag hyser ett särskilt gott öga till. I år är det f.ö. 115 år sedan nationshuset invigdes, 100 år sedan Engelska Villan färdigställdes,

75 år sedan Arkadien invigdes och 50 år sedan Carthago och Abdera (gårdskarlshuset) revs och slutligen 45 år sedan nationen förvärvade Stavenowska Huset och renoverade detsamma. Stora och säkert banbrytande händelser. Vad som hänt de senaste två åren är dock lite blygsamt föremålet för denna artikel, kompletterat med några bilder till kontrast för den minnesgode som inte varit i kvarteret på ett par år.

På senare tid har nämligen kvarteret genomgått en ”ansiktslyftning” vars motstycke, totalt sett, man troligen får gå en bra bit tillbaka i tiden för att hitta. Det intressanta denna gång är dock att ”ansiktslyftet” skett lågintensivt och utan större åthävor, samt kommit sig av att några i sig väl planerade stamrenoveringar ynglat av sig i också en allmän upprustning av nationskvarterets omgivningar – när man ändå har hållit på!

Våren 2010 blev Rosendals matsalar, i hörnet av Rundelsgränd

och S:t Johannesgatan, klart för inflytt efter den stamrenovering som påbörjades när Medborgarskolan flyttade ut 2006. I husets bottenvåning huserar numera en barnmorskemottagning samt en kiropraktorpraktik vilket väl innebär att stora delar av livets olika skeenden och behov är täckta på samma våningsplan. Plan 2 hyrs även det av företag (bl.a. av Länshälsan som fyller ut ev. luckor som inte täcks på plan 1) emedan plan 3 (vinden) återigen är befolkat av studenter. Totalt 6 studentrum med gemensamt kök, allrum och

två duschar/toaletter blev resultatet.

Utanför Rosendals matsalar har sedan åtminstone början på 70-talet bilparkering, cykelparkering eller både och tampats med den torra atmosfär som bara en grusad gårdsplan kan utgöra. Renoveringen av balkongen från 1860-talet och återställandet av dess originalfärger i brunt, gult, turkost och engelskt rött gav dock idén att skapa en liten trädgård i trädgården omgiven av ett skyddande smidesstaket till varnagar för de

Trädgården utanför Rosendals matsalar.

onyktra, hemvändande studenter som skulle kunna tänkas vilja vingla in i Intendentens nysådda blomsterrabatter.

Cykelparkeringsbristen löstes genom kompletterande ställ och stensättning runt det närliggande Backmanska huset (sedan 2004 Studentbostadsstiftelsens kontor).

Den Stavenowska trädgården har under lång tid varit ett tillhåll för de lite mer studentromantiska landsmännen – särskilt under sista april då kvarteret i övrigt knappt går att känna igen. Från bunkrarna och längs med nationshusets långsida ner mot parkeringen inklusive densamma, säljer man

nämligen under några timmar över 8 000 flaskor CSN-skumpa. Festivalen är förstås ett faktum. För de som dock vill fira lite mer traditionsbundet återstår Stavenowska huset med både högtidslandskap och trädgård. Nationskvarteret, Rosendal, har en bakgrund som frukt- och grönsaksträdgård. Av detta återstår idag inte så mycket utöver päronträden. Här föddes tanken att erbjuda medlemmarna ett slags fristad i den Stavenowska trädgården med det lugn som bara porlande vatten kan ge.

Den nya ”vatteninstallationen” får väl sägas vara helt i Eberlings anda och S:t Olofsstatyn i kv. Triangeln. Den direkta användningen fram-

Den imploderade kvarnen i Stavens trädgård.

står med andra ord inte som självklar. Icke desto mindre tror jag att den imploderade kvarnen (som vatteninstallationen skall förstås) kommer att vara till glädje för de flesta som vistas i Stavens trädgård när den fått växa till sig lite.

Nationens sommarrestaurang Bryggan har ju minst sagt tilltagit i omfång sedan starten 1993. De senaste åren har succén Bryggan varit så formidabel att nationens verksamhet i övrigt fått svårt att klara sig utan det ekonomiska tillskott som en välbesökt Bryggan ger nationen varje år. En statisk verksamhet är sällan lyckad och inte ens i nationssammanhang går det att köra vidare på samma gamla vinnande koncept. Bryggans utseende har därför och i konsekvensens namn varierat en hel del genom åren, men jag vågar påstå att förändringen inför årets brygga står i särklass.

Under sensommaren förra året väcktes tanken av dåvarande andre kurator Kenth Hellen att man skulle bygga ett permanent trädäck på gräsmattan utanför nationhuset istället för att antingen låta den provisoriska bryggan löpa längs med hela nationshusets gårdssida upp till pubingången, eller helt

sonika ställa ut en provisorisk bar direkt på gräsmattan lika sommaren 2011. Ganska snabbt insåg vi dock att ett trädäck redan efter några veckors intensiv användning av dansande landsmaninnor och skvimpande landsmän skulle se ut som en väldigt bedagad Brännö brygga –i bästa fall. Nej, ett beständigare material än trä måste till som inte innebar betong (vi är ju inte Stockholms nation!). Ett annat problem var också den stora nivåskillnaden.

Efter en förvånansvärt kort och effektiv behandling i nationsnämnden beslöt man att bygga en uteplats med en beläggning av Offerdalskiffer och en 37 meter handmurad stödmur i massiv Bohusgranit. Ovanpå muren anläggs ett smidesstaket in mot uteplatsen och ut mot gångvägen planteras en Avenbokshäck. Den gamla jordkällaren strax utanför pubingången som med åren förfallit i sådan omfattning att man oroat sig för rasrisken, särskilt på sista april när en hundratal medlemmar står på jordkällarens tak och dansande skålar in våren, revs i samband med anläggandet av den nya trappan ned till uteplatsen. Lagom till sista april i år skall uteplatsen vara färdig sånär som på det nya segel-

taket och dito stolpfundament som får anstå till årets Brygganpremiär i slutet av maj.

Det pågår mängder av andra små projekt i nationskvarteret, vars omnämmande det tyvärr inte finns plats för här. Kuratorsexpeditionens flytt från nationshuset till Brundisium vid årskiftet 2011-2012 efter 115 år i nationshuset är ett sådant exempel, liksom de nya taken på både nationshus och Stavenowska huset. Dessa hoppas jag dock att nationens kuratel nämner något om på annan plats i denna Majhälsning.

Det går emellertid inte att avsluta denna renoveringsexposé i nationskvarteret utan att nämna Gula Villans totalrenovering. Gula Villan byggdes runt 1827 av häradskrivare Johan Morin. 1927 förvärfvar Södermanlands-Nerikes nation Geijersgården (Gula Villan) av änkan P A Geijers dödsbo och nationens första hyresgäster i stora lägenheten kom att bli professor Sune Lindqvist med familj, vilka bodde där i hela 47 år. I mitten på 1970-talet flyttade så Karl-Erik Waller med familj in i Gula Villan och han bodde där fram till sin död i december 2010. Har man

Den nya altanen tar form.

en gång flyttat in i Gula Villan blir man tydligen kvar länge!

I samband med den omfattande renoveringen av Arkadien 1993 förvärvade Snerikes Studentbostadsstiftelse Gula villan av nationen, vilket innebar att Karl-Erik därmed kom att bli vår åldersmässigt äldsta hyresgäst (född 1918) i studentboende, låt vara att hans studentlya var på 151 kvm och att studierna sedan länge var avslutade.

Gula Villan renoverades senaste gången i samband sedan Karl-

Eriks inflytt på 70-talet. Renoveringsbehovet var med andra ord stort, men vi hade olika skäl inte kommit oss riktigt för. Kalles frånfälle blev dock ett slags startskott. Våren 2011 påbörjades således upphandlingen och byggstarten skedde under hösten.

Gula Villan har fått en helt ny planlösning och när allt är färdigt för inflytt den 2 maj kommer Gula Villan att bestå av totalt 7 st studentlägenheter; 2 st tre-rummare, 3 st en-rummare samt 2 st två-rummare. Alla med eget kök och badrum.

Gula Villans igensatta fönster öppnas åter upp.

Gamla förrådet har byggts om till bostad. Utsikt från trapphuset.

Exteriört har vi återigen öppnat de tre fönster som sattes igen på Gula Villans södergavel i samband med Arkadiens uppförande 1937. Nuvarande Arkadien var nämligen tänkt att vara etapp 1. Etapp 2 skulle försätta mellan Gula Villan och nationshuset. Etapp 3 bestod i rivningen av Gula villan till förmån för ett nytt hus om fyra våningar. Andra världskriget kom dock emellan.

Vindskontoret på plan 2 har nu gjorts om till en liten en-rummare och källarplanet kommer att inhysa hela husets behov av lägen-

hetsförråd. Tre-rummaren som Stig-Ossian och Gudrun Ericsson bodde i har nu minskat till förmån för den gamla en-rummaren med kokvrås behov av en sovalkov.

Det finns förstås oändligt mycket mer att berätta. Denna lilla artikel får ses som ett smakprov samt en inbjudan till alla läsare att när ni vill och har tid för ett besök, så skall jag göra mitt bästa för att guida er runt!

Sköna maj!
Peter Forsgren
Intendent

Från vår till vår

av förste kurator Ella Stensson

För ett par år sedan var det en ämbetsman som på ett landskap liknade nationen vid ett fartyg, där kuratelet var de som ledde besättningen. Besättningen bestod av nationens ämbetsmän och medlemmarna var dels fartygets passagerare men samtidigt dess vågor som tillsammans med kaptener och besättning såg till att fartyget höll sig flytande och drevs framåt.

Denna liknelse tycker jag stämmer bra överens med verkligheten. Likt en kaptän som tilldelas nya instruktioner och information vid varje skift tilldelas du som förste kurator vid Södermanlands-Nerikes nation en 1Q-pärm, som innehåller all fakta du behöver. Information från företrädare. Fakta från gårdagens kaptän. Denna pärm räcktes över till mig av Alexander Ledin som lyckats fylla pärmen med sin visdom och kunskap. Jag har nu under mitt år lyckats fylla på pärmen med mer plastfickor, mer information, mer fakta, några sjömansvisor och rövarhistorier.

Andre kurator Kenth Hellen, förste kurator Ella Stensson och tredje kurator Anna Norrman

Det är alltid svårt att minnas vad som hänt, speciellt under en intensiv period som ett kuratorsår faktiskt är. Men jag ska försöka att återberätta perioden så gott det går.

Det är måndag den 2 april. Alla landsmän och landsmaninnor känner igen spänningen som ligger i luften. En spänning som är så intensiv att den nästan går att ta på. Det är Landskap II. Detta landskap är speciellt, för första gången på länge är det konkurrens om platsen som förste kurator. Tre starka kandidater men en måste utses, sådana är spelreglerna.

Att ens tänka följande scenario

i huvudet vågar man inte, ”Till förste kurator för perioden höstterminen 2011 och vårterminen 2012 väljs ... Ella Stensson” Men så plötsligt, landskapets ordförande formar sina läppar och ut ur dennes mun kommer just de orden man aldrig vågat drömma om. Saken var klar, undertecknad valdes till förste kurator. Samtidigt valdes frk Anna Norrman till tredje kurator för samma period.

Fast ännu är det inte dags för kuratelet att lämna över rodret. Apropå roder, reste kuratorerna Alexander Ledin, Kenth Hellen och Axel Hult tillsammans med två glada stipendiater över Östersjön till vännationen Nylands nation i Helsingfors. Som vanligt är det alltid mycket oklart om vad som händer i Finland, för det som händer i Finland kanske alltid bör stanna i Finland? För Finland är ju Finland.

Valborgsgeneraler hade valts. År 2011 skulle Deniz Gün, Maria Stenberg, Emil Clomé och Emilie von Knorring ta sig an uppdraget, konceptet, festernas fest; Valborg. Till tonerna av Carl Albinz, trots utebliven sol, dansade tusentals överlyckliga studenter i ett regn av mousserande vin samtidigt som

guldfärgad konfetti dekorerade vart enda hörn i nationsträdgården. Spår av denna konfetti gick, till intendent och vaktmästares stora skräck, fortfarande att återse när snön smält cirka ett år senare.

När Carl Albinz slutat spela kända covers var det dags att damma av studentmössan och skåla i fördrinken Bloody Mary. Majmiddag stod på schemat. Det var inte bara konfetti som visade spår på gårdagens kalas, soppan som serverades var spetsad med valborgsskumpan, en mycket god soppa faktiskt. Dagen till ära hade klubbmästarna Malin Andrén och Karin Mo abonnerat bussar som skulle ta middagens gäster till Polacksbacken för kottkrig. På herrarnas sida utnämndes inspektör Johan Åqvist till general och förste kurator emeritus Peter Sundblad till major, väldigt passande då Peter numera är förste sergeant till vardags. På damernas sida var det fru inspektör emeritus Barbro Lewin som skulle leda damerna till seger. Efter en jämn krigsscen stod dock alla medspelare som segrare, de hade ju trots allt överlevt morgonstundens smak av döda bävvar och orkat kastat kottar på sin bättre hälft. Det måste innebära seger för bägge parter. Spex på annan ort, hölls denna

Förste kurator emeritus Peter Sundblad stred för herrarna under Majmiddagens kottkrig.

gång i Engelska parken där undertecknad spexade om Valborgs olika aktiviteter.

När det känns som att valborgshelgen äntligen är över är det dags för vårbalsvecka.

Hembygdsresan gick till de sörmländska skogarna där de internationella sekreterarna Hanna Lundin och Bradley Gibb bland annat guidade våra gäster från England och Tyskland i undertecknades hemstad, Mariefred.

Den 19 maj var det dags för nationens Vårbal. Dagen startades med en konsert till avgående kördirigent Andreas Ericsons ära. Konserten hölls i Universitetshusets aula och blev en perfekt start

på en perfekt dag. Denna dag hade även fler vännationer infunnit sig vid det bästa av lärosäten. Blekingska nationen hade en delegation på cirka 20 st. studenter där hälften gästade Snerikes och andra hälften Smålands nation. Förste kurator Alexander Ledin och tredje kurator Axel Hult tackade för sig och fick stående ovationer för sina otroliga insatser för sin tid på nationen. Det var de minst sagt värda. Undertecknad och Anna Norrman installerades till förste respektive tredje kurator och fick balklänningarna besmyckade med nationens tjusiga insignier.

Inför premiären av nationens sommarrestaurang Bryggan, hade en trailer komponerats och förvänt-

ningarna var skyhöga. De höga förväntningarna resulterade i en kö som gick förbi Arkadien och på väg ner till V-dala nation på premiärdagen.

Innan terminens slut beslutades det att Gula villan som nu stod till nationens förfogande skulle byggas om till studentbostäder. I samma veva gav Medborgarskolan beskedet att de kommer flytta ut från lokalerna i Brundisium i slutet av 2011. Brundisium beslutades att användas till kuratorsexpedition.

I början av juni reste förste kurator Alexander Ledin och andre kurator Kenth Hellen tillsammans med tre stipendiater till vår vänation Burschenschaft Arminia i Marburg, Tyskland. Där de bland annat fick lära sig om öl och om fäktning.

Hemma på nationen levererade Bryggan fullsatta klubbar och restaurangkvällar hela sommaren lång.

Den första juli togs skeppet över av två kvinnor. Undertecknad och Anna Norrman klev på sina ämbeten och samarbetet med andre kurator Kenth Hellen var nu igång.

Sommarens stora händelse inom nationsvärlden ägde rum i juli. Södermanlands-Nerikes nation bjöd in till Revolutionsgasque. Detta år var det Emil Clomé och Patrik Johansson som skulle hyllas för sina insatser vid nationen genom att bli inlåsta i nationens jordkällare. Bönderna gjorde entré i en bonnig gammal Volvo och kunde tillslut tämjäs av inspektör Johan Åqvist som drog sin värja och svor på franska. Efter avslutad sittning skulle bönderna äntligen befrias från jordkällaren, vilket gjordes till rökmaskiner och Star Wars-musik. Herrarna var utklädda till Darth Vader och en Stormtrooper. Otroligt pampigt tyckte gästerna.

Inskrivningen öppnade tidigt i augusti och alla studenter välkomnades väl av recentiorsförmännen Evelina Sjöblom, Jonas Karlson Bobits och Tove Åkerrén samt av de internationella sekreterarna Nadja Piironen och Petri Kankkunen. Inskrivningsperioden var en av nationens bättre, vilket märktes tydligt på trycket av recentiorer som ville gå på sin första gasque. Recentiorsgasquen hade en väntelista på cirka 50 st. recentiorer.

Höstterminen kickades igång med

Bönderna Emil Clomén och Patrik Johansson gjorde entré från jordkällaren.

sommarkongress på Barnens Ö. Temat var svenska kändisar där kuratelet tillsammans med klubbmästarna David Sjögren och Maria Stenberg endast hade ett självklart val i havet av utklädnader, nämligen kungafamiljen.

I början av höstterminen hade nationens Hornboskap en rolig spelning, de spelade nämligen under den svenska finalmatchen i amerikansk fotboll. Nationen var mycket stolt över Hornboskapens spelning.

Nationens teaterförening hade under hösten en teateruppsättning, Oförglömlig – en pjäs om den tondöva operadivian Florence Foster Jenkins. En mycket lyckad uppsättning!

Som sig bör, hölls Seniorföreningens höstfest den andra lördagen i oktober. Nytt för detta år var att föreningen beslutat att kalla det höstgasque och den generella bilden i föreningen var att blicka framåt istället för att bli en minnas förening. Den nya andan i föreningen lyckades locka till sig hela 184 besökare till gasquen. I och med detta värvades fler nya medlemmar.

Under Nationsfullmäktige beslutade nationen att göra ett uttag ur dess dispositionsfond och föra över dessa till Förvaltningsdirektionen för att påskynda byggandet av den nya uteplatsen som Nationsnämnden under hösten bestämt sig för att låta bygga. I och med detta fick tyvärr nationens jordkällare se sig besegrad och blev jämnad med marken för att uteplatsen skulle kunna formas. Ni kan dock vara lugna. Gula villan har en utmärkt källare där bönderna i fortsättningen kan huseras den 14 juli.

Nationens kör bjöd in till jubileumskonsert i Baptist kyrkan under hösten. En fantastisk konsert där kören bjudit in tidigare dirigenter. Jubileet avslutades med en skönsjungande sittning på nationen.

Nylands nation i Helsingfors bjöd in till kuratorsskifte vilket kuratelet, två stipendiater och tre ämbetsmän reste till. Även denna gång med Finlandsfärja, vilket tycks ha blivit en tradition.

Väl tillbaka på svensk mark var det dags för landskap II, där det var dags att välja ny andre kurator för 2012. Även i detta val var det konkurrens, hela tre kandidater aspirerade till kurator. Valdes gjordes ekonomistudenten David Fhürong.

Under höstterminen genomfördes några stadgeändringar, bland annat gjordes ämbete PR-förman om till marknadsföringsförman. Ämbetet innefattar enbart en ämbetsman som sitter på en termin och valet sker genom allmänt majoritetsval.

Den 12 november var det dags för nationens Höstbal där nationen levererade en fenomenal sittning. Under kvällen fick undertecknad

äran att installera tre stycken hedersledamöter, hr inspektor Johan Åqvist, fru Agneta Björnsjö och hr Edward Blom. Alla tre höll fantastiska tacktal som innehöll roliga anekdoter från deras studentliv.

I mitten av november gick startskottet för nationens nya projekt Södermanlands-Nerikes akademi, ett mentorsprojekt som sedan länge planerats inom såväl nationsnämnden som i Seniorföreningen. Med hjälp från nationens honorärkommitté kunde projektets ledare Malin Andrén och Karin Mo bjuda in till akademins första träff med temat anställningsbarhet där representanter från Utrikesdepartementet, Swedbank och Novare Human Capital höll en paneldiskussion om kvällens tema. Ett 60-tal studenter närvarade, medlemmar ur Seniorföreningen, hedersledamöter och mentorer i form av äldre snerkingar. Södermanlands-Nerikes akademi hade fötts och succén var ett faktum. Innan kvällen hade avslutats längtade redan dess deltagare efter nästa mentorsträff.

Under årets sista månad bjöd nationen in till det tredje och sista landskapet. Månadens största fokus låg dock på Luciagasquen

En stolt Hans Franzén på Södermanlands-Nerikes akademins första mentorträff.

som detta år landade på en tisdag. Biljetterna sålde slut på rekordfart och de som lyckats få en biljett skulle skatta sig lyckliga då sittningen blev otroligt lyckad med ett vackert luciatåg framfört av nationens kör och ett mycket fint tacktal av andre kurator Kenth Hellen som fick stående ovationer från sittningens gäster för hans insatser och engagemang. Under gasquen installerades även David Fhüorong som ny andre kurator.

Höstterminens klubbkoncept avslutades som sig bör, med en redig after-ski fest den 16 december. Innan nationens ämbetsmän kunde iklä sig goggles och under-

ställ hölls det en julgudstjänst med nationens kaplan Sigrid Sundmark där nationens Hornboskap framförde jullåtar i Helga trefaldighets kyrka. Allt avslutades med en julmiddag för ämbetsmän som tilldelades nationsnålar i guldfärg för sina insatser under terminen.

Då det inte inkommit några sökande till julrestaurangen fick nationen jullov och alla dess ämbetsmän kunde ta sig en välbehövad ledighet.

Så var det då 2012 och året började med en omfattande flytt till nationens lokal Brundisium. Kuratorsexpeditionen flyttades ner

från tredje våningen för att äntligen kunna vara anpassad för alla medlemmar. Tillsammans med kuratorerna flyttade Redax och Aktuellts redaktörer och fick kontor i det nya kreativetsrummet som skapats för ämbetsmännen. Brundisiums lokaler passade som handen i handsken, speciellt för inskrivning. Att ha inskrivning och expedition i en lokal som är tillgänglighetsanpassad är drömmen! Årets första månad avslutades med ämbetsmannakongress, där närmare ett 50-tal ämbetsmän hade packat väskan och på temat "Havet är djupt" återigen infunnits sig på Barnens Ö för att lära känna varandra och kicka igång vårter-

minen. Resultatet blev en mycket lyckad kongress och stämningen som skapades höll och håller fortfarande i sig.

Februari stod för recentiorsperiod, dels en lyckad mottagning och även en lyckad gasque. På landskap I godkändes andra läsningen av hedersledamöter, vilket resulterat i att både Jonas Westerberg, före detta Förvaltningsdirektions-Stiftelse ordförande och Jan Gustavsson, tredje kurator emeritus samt ledamot i Förvaltningsdirektionen-Stiftelsen, kommer att installeras under Majmiddagen. Under februari låg det stort fokus på den dag och den bal som inträffar

Hornboskapen på väg till Universitetshuset på vårterminens recentiorsmottagning

vert fjärde år, Skottårsbalen. Hela sittningen började med fördrink i Universitetshusets trapphall till tonerna av en stråkkvartett följt av ett fackeltåg till nationshuset där det levererades en enastående sittning!

Våren bjöd på ett spännande projekt, Bus 4 Africa. Projektet har startats av snerkingar som ville rikta sig mot välgörenhet och samla in pengar till att bygga klart en skola på Zanzibar. Det första eventet hölls i februari, där alla intäkter under en klubbkväll gick till projektet. Under samma klubbkväll förvandlades nationens rosa slott till en afrikansk djungel där det fanns allt från temaenlig buffé till ansiktsmålning, live-musik och

afrikansk dans. Ett vinnande koncept! Nationen tycker att det är roligt att så många valt att engagera sig i projektet och vi ser fram emot vårens kommande evenemang.

Och nu är vi i marsmånad, undertecknad har precis bevistat terminens första talarträff som var en succé! Nationens nyinstallerade hedersledamot Edward Blom höll en bejublad talarträff om svenska ostens historia som avslutades med en fantastisk ost och vinsexa.

Om vi tittar runt nästa knut väntar oss Trikadiens jubileumsfirande, Kamratmöte, Vårbal och framförallt Landskap II, där nationen kommer att välja vem som kommer att skriva denna text om

Mingel, fördrink och fotografering i Universitetshusets pampiga trapphall inledde Skottårsbalen.

Än i dag är byggnaden en institution för lärande; högstadieskolan Nicolaiskolan.

ett år. Mycket spännande!

Det finns väldigt många jag skulle vilja tacka, framförallt mina kära kuratorskollegor Kenth Hellen, Anna Norrman och David Fhürong. Hade det inte varit för er hade inte arbetet blivit detsamma. Jag vill även tacka Michael Didner och David Sjögren som suttit som kuratorsassistenter under mitt kuratorsår. Självklart vill jag även rikta ett stort tack och en stor dos kärlek till alla de ämbetsmän jag haft förmånen att arbeta med under detta år. Det är alla ni som förgyllt mitt arbete! Tack!

Det är nu upp till min efterträdare att rensa ur, bilda sin egen pärm

och uppfattning och skriva sin egen berättelse för att sedan återberätta den för er.

Likt en Finlandsfärja, där det varje dag kliver ombord nya passage-rare samtidigt som det kliver av passagerare, är det snart dags för mig och några av mina mannar att lämna över kaptenshatten och låta båten flyta vidare.

Tack för denna resa. Vi möts säkert på en karaokebar eller på en frukostbuffé ute på havet någon gång i framtiden!

Soliga vårhälsningar
Ella Stensson

Nationens ekonomi år 2011

av andre kurator emeritus Kenth Hellen

År 2011 har varit ett framgångens år där mycket gick i ombyggnadens tecken. Runt om i hela kvarteret myllrade det av hantverkare och arbetsmaskiner. Gula Villans ståtliga innanmäte förvandlades till studentlägenheter och nationshuset fick förbättrade utrymningsvägar och garderobsutrymmen. Dessutom togs första spadtaget för byggnationen av den nya innergården (en investering som ligger mig varm om hjärtat). Men detta kommer säkerligen vår käre intendent Peter Forsgren att skriva mer om i sin del så vi återgår till nationens ekonomiska verksamhet i stort och även här kan jag leverera positiva nyheter (vilket en andre kurator inte alltid får göra).

Resultatet för helåret 2011 var positivt och landade på drygt 1,1 miljoner kronor. Någon som läser detta kanske nu frågar sig (med all rätt ska tilläggas) om det är sunt

att en ideell förening ska uppvisa ett så rejält verksamhetsöverskott. Bör inte vi som nation spendera alla pengar som vi drar in till förmån för våra medlemmar? Det är helt riktigt att vi på olika sätt ska sträva efter att dela ut överskott till våra medlemmar men vi måste samtidigt komma ihåg att nationsverksamheten är en föränderlig process. Under förra decenniet uppvisade nationen stundtals röda siffror och resultatet fluktuerade häftigt från år till år. Att vi bättrar på våra reserver under de goda åren gör att vi är bättre rustade för att klara av sämre perioder som kan komma i framtiden. Vi ska

även ha ekonomiska resurser för att låta medlemmar genomföra idéer som kanske inte alltid kan räknas hem intäktsmässigt.

Årets framgång är frukten av målmedvetna satsningar på kvalitetshöjande åtgärder inom alla nationens resultatenheter och vi bevisar varje dag att vi är den bästa av nationer. Detta års ämbetsmän har gjort så att vi kan skryta med att troligen ha den mest mångsidiga verksamheten av alla nationer i Uppsala. Vi har en välrenommerad restaurang med bäst öppettider, vi anordnar framgångsrika gasquer såväl som välbesökta nattklubbar samt erbjuder en omtalad festvåningsverksamhet och populärast brunch. Detta samtidigt som vi har ett rikt och levande föreningsliv. Den enda risken man kan se är att vi blir för bra för vårt eget bästa och tappar våra grundvärderingar. Emellertid med tanke på den glädje som jag har upplevt under året så är jag inte särskilt oroad. Snarare tvivlar jag på att vi skulle ha nått samma framgång om inte alla våra engagerade ämbetsmän och medarbetare hade haft fantastiskt roligt vareviga dag de kom till nationen för att diska, koka ärtsoppa, redigera Aktuellt, putsa kandelabrar eller fila på tal.

Under året har vi återinvesterat i verksamheten i form av bland annat ny fasadbelysning, nytt säkrare låssystem och diverse inventarier för nattklubsverksamheten. Beslut fattades även om att kuratorsexpeditionen skulle flytta från nationshuset till mer ändamålsenliga lokaler i Brundisiums bottenplan. Detta beslut fattades för att öka tillgängligheten för våra medlemmar samt för att frigöra kontorsutrymme i nationshuset för övrig verksamhet – såväl intern som föreningsrelaterad.

Under året så godkände nationsfullmäktige även ett uttag ur nationens dispositionsfond om en miljon kronor för överförande till Förvaltningsdirektionen. Detta med syfte att påskynda investeringar i såväl nationsgård som nationshus.

En del av verksamheten som har varit eftersatt under många år är förteckningen över nationens inventarier. Ett arbete initierades därför under 2011 med målet att skapa en uppdaterad digital katalog med tillhörande bild databas. Arbetet var vid årets slut i det närmaste avklarat och med den nya förteckningen som underlag genomfördes en värdering av Uppsala

aktionskammare. Denna värdering var intressant att jämföra med den tidigare från början av 1990-talet och visade att vissa innehav hade sjunkit i värde medan andra ökat. Allt som allt ska vi i alla fall vara väldigt stolta över det kultur arv nationen besitter.

och landsmän, intendent Peter Forsgren samt övrig fast anställd personal för det lysande året som mycket väl kan komma att visa sig ha varit det bästa i mitt liv. Det har sannerligen varit en ära att ha fått driva nationen framåt tillsammans med er!

Avslutningsvis vill jag ta tillfället i akt att framföra min innerligaste tacksamhet till mina fantastiska kuratorskollegor, ämbetsmän

Kenth Hellen
Andre kurator emeritus

Seniorföreningens traditionsenliga

HÖSTGASQUE

kommer att gå av stapeln den

13 oktober 2012

Kom tillbaka till nationen!

Kontakta gärna dina samtida nationskamrater
och se till att de också följer med.

Ju fler desto roligare, ju oftare desto bättre!

Ämbetsförteckning Södermanlands-Nerikes nation hösten 2011 och våren 2012

Ämbete	Efternamn	Förnamn	Titel	Termin
Inspektor	Åqvist	Johan	Prof.	
Proinspektor	Ingelsson	Erik		
Skattmästare	Fors	Martin	Fil. kand.	
Vik. Skattmästare	Forsgren	Peter		
Förste kurator	Stensson	Ella	Stud.	
Andre kurator	Hellen	Kenth	Stud.	HT11
Andre kurator	Fhürong	David	Fil. kand	VT12
Tredje kurator	Norrman	Anna	Stud.	
Antikvarie	Didner	Michael	Stud.	HT11
Antikvarie	Brolin Janson	Matilda	Stud.	VT12
Arkivarie	Piiroinen	Nadja	Stud.	HT11
Barmästare	Tilling	Jonas	Stud.	HT11
Barmästare	Bäverstam	Jacob	Stud.	HT11
Barmästare	Johansson	Tina	Stud.	HT11
Barmästare	Winnberg	Andreas	Stud.	HT11
Barmästare	Giron	Alexander	Stud.	VT12
Barmästare	Fors Lundberg	Julia	Stud.	VT12
Barmästare	Åqvist	Christina	Stud.	VT12
Barmästare	Karle	Kajsa		VT12
Bibliotekarie	Karlson Bobits	Jonas	Stud.	
Biblioteksassistent	Berglund	Kerstin		
Datorförman	Ebbesson	Markus	Stud.	
Datorförman	Tibbing	Daniel	Stud.	
Fanbärare 1.	Lundin	Hanna	Stud.	HT11
Fanbärare 1.	Stavegren	Erik	Stud.	VT12
Fanbärare 2.	Henckel	Nils	Stud.	HT11
Fanbärare 2.	Åqvist	Christina	Stud.	VT12
Fotoföreningens ordf.	Lundin	Fredrik		
HB:s anförare	Borenberg	Paul	Stud.	
Helgfikavärd	Sandström	Ulrika	Stud.	HT11
Helgfikavärd	Stavegren	Erik	Stud.	HT11
Helgfikavärd	Nordberg	Julia	Stud.	HT11
Helgfikavärd	Elofsson	Niklas	Stud.	HT11

Helgfikavård	Margolin	Haley	Stud.	VT12
Helgfikavård	Austin	Layne	Stud.	VT12
Helgfikavård	Wolde Yohannes	Anna	Stud.	VT12
Helgfikavård	James May	Anthony	Stud.	VT12
Idrottsförman	Ellwert-Stein	Erik	Stud.	HT11
Idrottsförman	Karlson Bobits	Jonas	Stud.	VT12
Intendent	Forsgren	Peter		
Internationell sekreterare	Kankkunen	Petri	Stud.	HT11
Internationell sekreterare	Piiroinen	Nadja	Stud.	
Internationell sekreterare	Dankanich	Julia	Stud.	VT12
Klubbmästare	Stenberg	Maria	Stud.	HT11
Klubbmästare	Sjögren	David	Stud.	HT11
Klubbmästare	Karlsson	Elin	Stud.	VT12
Klubbmästare	Lundqvist	Elisabet	Stud.	VT12
Krönikör	Olsson	Simon	Stud.	HT11
Krönikör	Holmberg	Lukas	Stud.	VT12
Köksmästare	Perup	Tobias	Stud.	HT11
Köksmästare	Kagebeck	Jonas	Stud.	VT12
Kördirektör	Wesslén	Cecilia	Stud.	
Kördiregent	Sherman	Philip		
Körens festmarskalk	Blixt	Gustav	Stud.	HT11
Körens festmarskalk	Keisu	Christoffer	Stud.	VT12
Landskapets ordförande	Uppling	Josefine		HT11
Landskapets ordförande	Källberg	Tomas	Stud.	VT12
Marknadsföringsförman	Le	Duong	Stud.	HT11
Marknadsföringsförman	Le	Duong	Stud.	VT12
Marskalk	Tibbing	Magnus	Stud.	HT11
Marskalk	Tibbing	Magnus	Stud.	VT12
Musikanförare	Lernefalk	Anna	Stud.	
Nationsfotograf	Åqvist	Christina	Stud.	HT11
Nationsfotograf	Elofsson	Niklas	Stud.	VT12
Nationskaplan	Sundmark	Sigrid	Teol. kand.	
Nämndsekreterare	Henryson	Hanna	Stud.	HT11
Nämndsekreterare	Henryson	Hanna	Stud.	VT12
Programsekr.	Oldmark	Joakim	Stud.	HT11
Programsekr.	Flodin	Erik	Stud.	VT12
Programvärd	Sahlén	Klara	Stud.	HT11
Programvärd	Michailaki	Daphne	Stud.	HT11
Programvärd	Sjöblom	Evelina	Stud.	VT12
Programvärd	Åkerrén	Tove	Stud.	VT12

Recentiorsförman 1.	Sjöblom	Evelina	Stud.	HT11
Recentiorsförman 1.	Åkerrén	Tove	Stud.	HT11
Recentiorsförman 2.	Karlson Bobits	Jonas	Stud.	
Recentiorsförman 3.	Sahlén	Klara	Stud.	VT12
Recentiorsförman 3.	Michailaki	Daphne	Stud.	VT12
Redaktör 1.	Österlund	Michaela	Stud.	HT11
Redaktör 1.	Curman	Clara	Stud.	VT12
Redaktör 2.	Johansson	Ellinor	Stud.	HT11
Redaktör 2.	Stenström	Lovisa	Stud.	VT12
Restaurangchef	Sedman Jaenson	Caroline	Stud.	HT11
Restaurangchef	Eriksson	Magnus	Stud.	HT11
Restaurangchef	Winnberg	Andreas	Stud.	VT12
Seniorföreningens ordf.	Franzén	Hans	Fil. kand.	
Spexdirektör 1.	Köllner	Emilia	Stud.	
Spexdirektör 2.	Mc Carrick	Hannah	Stud.	
Stipendiesekreterare	Stenström	Lovisa	Stud.	HT11
Stipendiesekreterare	Tovesson	Stefan	Stud.	VT12
Sånganförare	Holmberg	Lukas	Stud.	HT11
Sånganförare	Källberg	Tomas	Stud.	VT12
Teaterdirektör	Engberg	Fredrika	Stud.	
Torsdagsvärd	Olsson	Simon	Stud.	HT11
Torsdagsvärd	Karle	Kajsa		HT11
Torsdagsvärd	Wilbrand	Fredrik	Stud.	VT12
Torsdagsvärd	Falkman	Oscar	Stud.	VT12
Trikadiens ekonomiansv.	Pettersson	Madelen		
T-träffsvärd	Fälting	Agnes	Stud.	HT11
T-träffsvärd	Sandblom	Fredrika	Stud.	HT11
T-träffsvärd	Tilling	Jonas	Stud.	VT12
T-träffsvärd	Sandström	Ulrika	Stud.	VT12

Nämder och Utskott läsåret 2011 - 2012

Besvärskottet

Besvärskott 1	Åqvist	Johan	Prof.
Besvärskott 2	Ingelsson	Maria	Jur.kand
Besvärskott 3	Lind	Gustaf	

Biblioteksämnden

Biblioteksämnden 01	Andre kurator			
Biblioteksämnden 02	Bibliotekarien			
Biblioteksämnden 03	Arkivarien			
Biblioteksämnden 04	Antikvarien			
Biblioteksämnden 05	Stenström	Lovisa	Stud.	
Biblioteksämnden 06	Sjöblom	Evelina	Stud.	
Biblioteksämnden 07	Sjögren	David	Stud.	
Biblioteksämnden 08	Karlson Bobits	Jonas	Stud.	HT11
Biblioteksämnden 08	Åkerrén	Tove	Stud.	HT11
Biblioteksämnden 09	Wijgård	Kickan	Stud.	
Biblioteksämnden 10	Henryson	Hanna	Stud.	
Biblioteksämnden 11	Borenberg	Paul	Stud.	
Biblioteksämnden 12	Stenberg	Maria	Stud.	

Förvaltningsdirektion & Stiftelsens styrelse

Förvaltningsdirektion 01	Skattmästare		
Förvaltningsdirektion 02	Förste kurator		
Förvaltningsdirektion 03	Andre kurator		
Förvaltningsdirektion 04	Tredje kurator		
Förvaltningsdirektion 05	Janson	Ingemar	
Förvaltningsdirektion 06	Jansson	Stefan	
Förvaltningsdirektion 07	Petterson	Thomas	
Förvaltningsdirektion 08	Back	Karin	
Förvaltningsdirektion 09	Gustavsson	Jan	
Förvaltningsdirektion 10	Björnsjö	Agneta	

Stadgeutskottet

Stadgeutskott 1	Jomer	Emelie	
Stadgeutskott 2	Holmberg	Lukas	HT11
Stadgeutskott 2	Karlsson	Elin	
Stadgeutskott 3	Holmberg	Lukas	VT12

Nationsnämnden

Nationsnämnden 01	Förste kurator			
Nationsnämnden 02	Andre kurator			
Nationsnämnden 03	Tredje kurator			
Nationsnämnden 04	Ersson	Cecilia	Stud.	HT11
Nationsnämnden 04	Stenström	Lovisa	Stud.	VT12
Nationsnämnden 05	Mo	Karin	Stud.	
Nationsnämnden 06	Andrén	Malin	Stud.	
Nationsnämnden 07	Stenberg	Maria	Stud.	
Nationsnämnden 08	Sjögren	David	Stud.	
Nationsnämnden 09	Källberg	Tomas	Stud.	HT11
Nationsnämnden 09	Tibbing	Magnus	Stud.	VT12
Nationsnämnden 10	Henckel	Nils	Stud.	
Nationsnämnden 11	Jomer	Emelie	Stud.	
Nationsnämnden 12 s.	Wijgård	Kickan	Stud.	
Nationsnämnden 13 s.	Kagebeck	Jonas	Stud.	

Stipendienämnden

Stipendienämnden 01	Förste kurator			
Stipendienämnden 02	Stipendiesekreterare			
Stipendienämnden 03	Tovesson	Stefan	Stud.	HT11
Stipendienämnden 03	Oldmark	Joakim	Stud.	VT12
Stipendienämnden 04	Wijgård	Kickan	Stud.	HT11
Stipendienämnden 04	Lundevall	David	Stud.	VT12
Stipendienämnden 05	Runarsdottir	Saga	Stud.	
Stipendienämnden 06	Stenberg	Maria	Stud.	
Stipendienämnden 07	Strömberg	Emil	Stud.	
Stipendienämnden 08	Fhürong	David	Stud.	HT11
Stipendienämnden 09	Stadin	Evelina	Stud.	VT12
Stipendienämnden 10	Didner	Michael	Stud.	

Valutskottet

Valutskottet 01	Förste kurator		
Valutskottet 02	Karlsson	Elin	HT11
Valutskottet 02	Curman	Clara	VT12
Valutskottet 03	Arwidsson	John	HT11
Valutskottet 03	Sjögren	David	VT12
Valutskottet 04	Mo	Karin	HT11
Valutskottet 04	Mo	Karin	VT12
Valutskottet 05	Wijgård	Kickan	HT11
Valutskottet 05	Flodin	Erik	VT12
Valutskottet 06	Ersson	Cecilia	HT11
Valutskottet 06	Okmian	Jakob	VT12
Valutskottet 07	Tovesson	Stefan	HT11
Valutskottet 07	Stavegren	Erik	VT12
Valutskottet 08	Walian	Martin	
Valutskottet 09	Elofsson	Niklas	
Valutskottet 10	Löthman	Robert	
Valutskottet 11	Janson Brolin	Matilda	
Valutskottet 12	Lundevall	David	
Valutskottet 13	Leire	Tove	

Revisorer

Revisor (1Q + stip.nämnd)	Strömberg	Erik
Revisor (2Q bitr.)	Rogner	Jesper
Revisor (2Q bitr.)	Hellen	Kenth
Revisor (3Q bitr.)	Hult	Axel
Revisor (1Q, 2Q, 3Q, NN) 1	Thulin	Per
Revisor (1Q, 2Q, 3Q, NN) 2	Löf	Kristoffer
Revisor (Skattm., FD)	Skantz	Mari
Revisor (Stiftelsen)	Skantz	Mari

Nationsföreningar

HB:s Vänner

Ordförande: Olle Nordberg
Sekreterare: Henrik Ågren

SNQFC:

Saga Runarsdottír

SISN:

Peter Sundblad

IF Trikadien

Ordförande: Jonas Karlson Bobits

Innehållsregister 2003-2012 för Södermanlands-Nerikes nations Majhälsningar

Tidigare har register förkommit i Majhälsning för året 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992 och 2002.

UPPSATSER OCH TAL

AXNER, ROBERT: Ett minne för livet.	Nr. 79-2006	s. 15-17
BERNHARDSSON, PETER: Något om nationsgraven.	Nr. 79-2006	s. 6-8
CORELL, HANS: Ett märkligt sammanträffande.	Nr. 82-2009	s. 8-13
FORSS, CHARLOTTA: I hjärnan på en neurokirurg.	Nr. 81-2008	s. 6-9
FORSGREN, PETER: Något litet om nationskvarteret	Nr. 85-2012	s. 16-22
GERESTRAND, SEPPO: Minnesbilder av Nationen från 1960-70 talet.	Nr. 78-2005	s. 11-12
GRÖNKVIST; BENGT-OLOV och HOLLQVIST, HÅKAN: Tricken jubilerar.	Nr. 80-2007	s. 12-22
HOLMGREN, BJÖRN: Hur en Stenknäck gav mig skjuts in i näringslivet.	Nr. 79-2006	s. 9-11
KERÄNEN, ANDREAS: Hornboskapen firar 165 år.	Nr. 81-2008	s. 16-17
LÖFVENBORG, CARL: Upp och ner i den Sörmland-Närkingska sportvärlden.	Nr. 78-2005	s. 6-10
NIRJE, BENGT: Konsten att lösa gåtor.	Nr. 76-2003	s. 7-12
NORINDER, ANDREAS: En hälsning från dagens Tricken.	Nr. 80-2007	s. 23
NYMAN; JUSSI och EKLÖV, BO: Mentorskåren en ny roll för nationen.	Nr. 84-2011	s. 8-11
PAULI, TOM: Hornboskapens gåta.	Nr. 81-2008	s. 10-15
PLACHT, MIA: Kören jubilerar.	Nr. 79-2006	s. 12-14
REDELIUS, GUNNAR: Lärda mödor och lantlivets behag.	Nr. 76-2003	s. 5-6
REDELIUS, GUNNAR: Musikaliskt sällskapsliv 1863.	Nr. 77-2004	s. 5-7
REDELIUS, GUNNAR: Bilder av Carthago.	Nr. 77-2004	s. 8-10

REDELIUS, GUNNAR: Ett samarbete mellan seniorer.	Nr. 84-2011	s. 15-16
REDELIUS, GUNNAR: Läroverket i Nyköping 1945 – 1952	Nr. 85-2012	s. 7-15
RONNE, MARTA & ERIK: Historien om en basfiol.	Nr. 77-2004	s. 21-22
RONNE, MARTA & ERIK: Valborgsfirandet i Uppsala.	Nr. 77-2004	s. 23-24
SCHMEKEL, EVA: Nationen, Rossvik och Eskilstuna.	Nr. 84-2011	s. 17-18
STENSTAM; KARIN och LARSSON, ULRIKA: På Madagaskar 2007. Nr 80-2007	Nr. 80-2007	s. 8-10
WIDSTRAND, CARL: Aristoteles och bibeln i Ekeby och Jäder: bland 1600-talsblommor och landsmän.	Nr. 83-2010	s. 15-19
ÅSBERG, CHRISTER: Rosendal - studentvind och nationskvarter.	Nr. 83-2010	s. 6-14

REDAKTÖREN

Glad vår! (Mikael J. Zaar) Nr. 76-2003 s. 3 – Nr. 79-2006 s. 3

Glad vår! (Eva Skarp och Mikael J. Zaar) Nr. 80-2007 – Nr. 85-2012

FRÅN HÖST TILL HÖST

(Seniorföreningens ordförande)

Nr. 76-2003 s. 4	Anders Frigell
Nr. 77-2004 s. 4	Anders Frigell
Nr. 78-2005 s. 4-5	Monica Landmark
Nr. 79-2006 s. 4-5	Monica Landmark
Nr. 80-2007 s. 4-5	Monica Landmark
Nr. 81-2008 s. 4-5	Monica Landmark
Nr. 82-2009 s. 4-5	Monica Landmark och Emma Syrén Julin (tf. ordf.)
Nr. 83-2010 s. 4-5	Emma Syrén Julin (tf. ordf.)
Nr. 84-2011 s. 4-7	Hans Franzén
Nr. 85-2012 s. 4-6	Hans Franzen

FRÅN VÅR TILL VÅR

(Förste kurators årsberättelse)

Nr. 76-2003 s. 13-20	Kristoffer Nordman
Nr. 77-2004 s. 11-20	Karin Stenstam
Nr. 78-2005 s. 13-21	Morgan Malm
Nr. 79-2006 s. 18-24	Charlotte Tarschys
Nr. 80-2007 s. 24-29	Per Rundblom
Nr. 81-2008 s. 18-24	Ameli Frenne
Nr. 82-2009 s. 14-17	Peter Sundblad
Nr. 83-2010 s. 20-27	Erik Strömberg
Nr. 84-2011 s. 19-30	Alexander Ledin
Nr. 85-2012 s. 23-32	Ella Stensson

NATIONENS EKONOMI

(Andre kurators berättelse)

Nr. 76-2003 s. 21-22	Annemo Huss
Nr. 77-2004 s. 25	Per Westermark
Nr. 78-2005 s. 22-23	Anton Sikström
Nr. 79-2006 s. 25-26	Jenny Lundkvist
Nr. 80-2007 s. 30-31	Mikael Grape
Nr. 81-2008 s. 25-26	Frida Siwe
Nr. 82-2009 s. 18-20	Rebecca Löthman
Nr. 83-2010 s. 28-29	Helena Blom
Nr. 84-2011 s. 31-33	Jesper Rogner
Nr. 85-2012 s. 33-35	Kenth Hellen

IN MEMORIAM

Beyer, Adam

av Ameli Frenne

Nr. 81-2008 s. 30-31

Gilmark, Bengt Georg

av Tom Pauli

Nr. 78-2005 s. 24-25

Hellberg, Lars

av Olle Nordberg Sr och Svante Strandberg

Nr. 80-2007 s. 32-33

Holmquist, Stig "Qula"

av Olle Nordberg Sr

Nr. 81-2008 s. 28-30

Nordlander, Brita och Nils Brage

av Mikael J. Zaar

Nr. 83-2010 s. 30

<i>Ringmar, Richard</i> av Peter Nobel	Nr. 76-2003	s. 24-25
<i>Rydberg, Harald</i> av Carl-Uno Sjöblom	Nr. 76-2003	s. 23-24
<i>Ström, Karl</i> av Anders Frigell	Nr. 77-204	s. 26
<i>Wijkman, Gunnar</i> av Tom Saldeen Leif Lewin Lennart Persson Nils Brage Nordlander Jussi Nyman Ameli Frenne	Nr. 81-2008	s. 27-28

Förteckning över avlidna landsmän

Nr. 76-2003	s. 25
Nr. 77-2004	s. 27
Nr. 78-2005	s. 26
Nr. 79-2006	s. 27
Nr. 80-2007	s. 33
Nr. 81-2008	s. 31
Nr. 82-2009	s. 20

Nationens ämbetsmän och nämnder

I slutet av varje årgång.

